

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและเพื่อให้สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ๒๕๕๘ สภามหาวิทยาลัยสวนดุสิต ในการประชุมครั้งที่ ๑๐(๓๐)/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับกับนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“บัณฑิตวิทยาลัย” หมายความว่า บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“คณะ” หมายความว่า รวมถึง บัณฑิตวิทยาลัยหรือส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

“ประธานหลักสูตร” หมายความว่า ประธานของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“วิทยานิพนธ์” หมายความว่า วิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษาปริญญาโทหรือนักศึกษาปริญญาเอกแล้วแต่กรณี

“อาจารย์ประจำ” หมายความว่า บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา สำหรับอาจารย์ประจำที่มหาวิทยาลัยรับเข้าใหม่ต้องมีคะแนนทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำที่มีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำ

หลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร

“อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาโดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการหรือสหวิทยาการ ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถซ้ำได้ไม่เกิน ๒ คน

“อาจารย์พิเศษ” หมายความว่า ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้เข้ารับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาเรียบร้อยแล้ว

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัยและถือคำวินิจฉัยเป็นที่สิ้นสุด

หมวด ๑

บัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๕ ให้บัณฑิตวิทยาลัยมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

(๑) ร่วมมือ ประสานงาน หรือจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

(๒) ควบคุมคุณภาพและกำกับมาตรฐานของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๒

คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ข้อ ๖ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย” โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ว่าด้วย คณะกรรมการประจำคณะ พ.ศ. ๒๕๕๘

นอกจากองค์ประกอบของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ประธานของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรในคณะที่มีการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เป็นกรรมการด้วย

ข้อ ๗ ในแต่ละหลักสูตรให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งและถอดถอนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน และไม่เกิน ๕ คน ประกอบด้วย

(๑) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นประธานกรรมการ

(๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เป็นกรรมการ

ประธานกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นเลขานุการ

มหาวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ข้อ ๘ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารหลักสูตร พัฒนาหลักสูตร วางแผน ติดตาม ประเมินผลการจัดการศึกษาตามหลักสูตร ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

(๒) จัดทำระบบประกันคุณภาพของหลักสูตรตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) จัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๔) จัดหาอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(๕) คัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้าศึกษาในหลักสูตร

(๖) ให้คำปรึกษาด้านการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตร และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ตลอดจนเป็นที่ปรึกษาของนักศึกษาในเรื่องอื่น ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๗) ดำเนินการด้านอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ ๙ การประชุมคณะกรรมการให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ว่าด้วย การประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การประชุมอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้กำหนด

หมวด ๓

ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๑๐ ระบบการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาใช้ระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษา แบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ โดย ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์

ในกรณีที่มหาวิทยาลัยเปิดการศึกษาภาคฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิต โดยมีสัดส่วนเทียบเคียงได้กับภาคการศึกษาปกติ

ข้อ ๑๑ การคิดหน่วยกิต

(๑) รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๒) รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๓) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๔) การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๕) การค้นคว้าอิสระ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๖) วิทยานิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

ข้อ ๑๒ โครงสร้างหลักสูตร

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(๒) ปริญญาโทให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

แบบ ก ๑ ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

แบบ ก ๒ ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษางานรายวิชา โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์แต่ต้องมีการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

(๓) ปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง คือ

แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติม หรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยผู้เข้าศึกษาต้องสำเร็จปริญญาโท และจะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูง และก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษางานรายวิชาเพิ่มเติม โดยผู้เข้าศึกษาต้องสำเร็จปริญญาโท และจะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

ข้อ ๑๓ การประกันคุณภาพของหลักสูตรให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตร โดยมีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพอย่างน้อย ๖ ด้าน คือ

- (๑) การกำกับมาตรฐาน
- (๒) บัณฑิต
- (๓) นักศึกษา
- (๔) คณาจารย์
- (๕) หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน
- (๖) สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ข้อ ๑๔ การพัฒนาหลักสูตรให้ทุกหลักสูตรพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษาเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะ ๆ อย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือในรอบ ๕ ปี

ข้อ ๑๕ จำนวน คุณวุฒิ และคุณสมบัติของอาจารย์

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิต

(๑.๑) อาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตทางวิชาชีพ อาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้น ๆ

(๑.๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๕ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน หรือมีจำนวนนักศึกษาน้อยกว่า ๑๐ คน ทางมหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

(๑.๓) อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอนและต้องมีการประเมินผลการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

ในกรณีของอาจารย์พิเศษ อาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโทแต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชาโดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตทางวิชาชีพ อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตาม
มาตรฐานวิชาชีพนั้น ๆ

(๒) ปริญญาโท

(๒.๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการ
ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ ตามหลักเกณฑ์
ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง
โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๒.๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า
หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของ
การศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
ในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย
๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
ครบตามจำนวน หรือมีจำนวนนักศึกษาน้อยกว่า ๑๐ คน ทางมหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของ
อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายการ

(๒.๓) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและการค้นคว้าอิสระ ต้องเป็นอาจารย์ประจำ
หลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์
และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการ
เผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ
ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องมีคุณวุฒิและคุณสมบัติ ดังนี้

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นอาจารย์ประจำ ต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการ
เช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอก
หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูล
ที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น
ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือ
สัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยและแจ้ง
คณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบ

(๒.๔) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิ
ภายนอกมหาวิทยาลัย รวมไม่น้อยกว่า ๓ คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัติ
และผลงานทางวิชาการ ดังนี้

๑) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

๒) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยและแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

(๒.๕) อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอนและต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

(๓) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

(๓.๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงทางวิชาชีพ อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้น ๆ

(๓.๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๕ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวนหรือมีจำนวนนักศึกษาน้อยกว่า ๑๐ คน ทางมหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

(๓.๓) อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

ในกรณีของอาจารย์พิเศษ อาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาเอกแต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เก็วร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงทางวิชาชีพ อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้น ๆ

(๔) ปริญญาเอก

(๔.๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปี ย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการ ต้องเป็นผลงานวิจัย

(๔.๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการ ต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน หรือมีจำนวนนักศึกษาน้อยกว่า ๑๐ คน ทางมหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

(๔.๓) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องมีคุณวุฒิและคุณสมบัติ ดังนี้

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นอาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

(๔.๔) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย รวมไม่น้อยกว่า ๕ คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และผลงานทางวิชาการ ดังนี้

๑) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการ ต้องเป็นผลงานวิจัย

๒) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยและแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

(๔.๕) อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

ในกรณีรายวิชาที่สอนไม่ใช่วิชาในสาขาวิชาของหลักสูตร อนุโลมให้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนได้

ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

ข้อ ๑๖ ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ

(๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาปริญญาโท และปริญญาเอกตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและเอก รวมได้ไม่เกิน ๕ คน ต่อภาคการศึกษา

กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งระดับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป หรือมีคุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไปและมีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและเอก รวมได้ไม่เกิน ๑๐ คนต่อภาคการศึกษา

กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ และมีความจำเป็นต้องดูแลนักศึกษาเกินกว่าจำนวนที่กำหนดให้เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณา แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑๕ คนต่อภาคการศึกษา หากมีความจำเป็นต้องดูแลนักศึกษามากกว่า ๑๕ คน ให้ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นรายกรณี

(๒) อาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาปริญญาโท ได้ไม่เกิน ๑๕ คน

หากเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ให้คิดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ ๑ คน เทียบได้กับจำนวนนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ ๓ คน แต่ทั้งนี้ รวมแล้วต้องไม่เกิน ๑๕ คนต่อภาคการศึกษา

(๓) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และหรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์และหรืออาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนั้นด้วย

หมวด ๔

การรับเข้าศึกษาและขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๗ ผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และมีผลการสอบภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือปริญญาโท หรือเทียบเท่า และมีผลการสอบภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) หลักสูตรปริญญาโท เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และมีผลการสอบภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

(๔) หลักสูตรปริญญาเอก จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลการสอบภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๘ วิธีการรับเข้าเป็นนักศึกษา

(๑) การรับสมัครนักศึกษา ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๒) คณะหรือบัณฑิตวิทยาลัยอาจรับนักศึกษาสมทบจากสถาบันการศึกษาอื่น เข้าศึกษารายวิชากับมหาวิทยาลัยได้ เพื่อนำหน่วยกิตไปคิดรวมกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่ตนสังกัด

ข้อ ๑๙ ค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมของมหาวิทยาลัย
ให้อธิการบดีมีอำนาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมของมหาวิทยาลัยตามความเหมาะสม เว้นแต่
ค่าธรรมเนียมการศึกษาต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

หมวด ๕

การลงทะเบียนเรียนและระยะเวลาการศึกษา

ข้อ ๒๐ การลงทะเบียนเรียนและระยะเวลาการศึกษา ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต
ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ และให้ใช้เวลาศึกษาในแต่ละหลักสูตร ดังนี้

- (๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้ใช้เวลาศึกษา ไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา
- (๒) ปริญญาโท ให้ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๕ ปีการศึกษา
- (๓) ปริญญาเอก ให้ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๖ ปีการศึกษา

การลงทะเบียนเรียนสำหรับผู้เข้าศึกษาแบบไม่เต็มเวลา ให้มหาวิทยาลัยกำหนดจำนวนหน่วยกิต
ที่ให้ลงทะเบียนเรียนได้ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ โดยเทียบเคียงกับจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดข้างต้น
ในสัดส่วนที่เหมาะสม

หากมหาวิทยาลัยมีเหตุผลและความจำเป็นพิเศษ การลงทะเบียนเรียนที่มีจำนวนหน่วยกิตแตกต่าง
ไปจากเกณฑ์ข้างต้นก็อาจทำได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา

หมวด ๖

การวัดและการประเมินผล

ข้อ ๒๑ ให้มีการวัดผลการศึกษาในทุกรายวิชาที่มีการเรียนการสอนในแต่ละภาคการศึกษา
การวัดผลการศึกษาใช้วิธีการสอบย่อยและ/หรือการทำรายงานและ/หรือการสอบปฏิบัติและ/หรือ
ทำกิจกรรมตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดและ/หรือใช้วิธีสอบข้อเขียนและ/หรือสอบปฏิบัติ

ข้อ ๒๒ สัญลักษณ์การประเมินผลการศึกษา

(๑) สัญลักษณ์ของการประเมินผลการศึกษาในรายวิชาต่าง ๆ ที่มีระดับคะแนนรายละเอียด ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมายของผลการเรียน	ค่าระดับคะแนน
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐๐
B+	ดีมาก (Very Good)	๓.๕๐
B	ดี (Good)	๓.๐๐
C+	ดีพอใช้ (Fairly Good)	๒.๕๐
C	พอใช้ (Fair)	๒.๐๐
D+	อ่อน (Poor)	๑.๕๐

D	อ่อนมาก (Very Poor)	๑.๐๐
F	ตก (Failed)	๐.๐๐

ผลการเรียนรายวิชา ถ้าได้ระดับคะแนนเป็น F ต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำ ทั้งนี้ ผลการเรียนรายวิชาซ้ำจะนับหน่วยกิตเฉพาะวิชาที่ลงทะเบียนเรียนซ้ำ

(๒) นอกจากการประเมินผลการเรียนรายวิชาเป็นแบบตาม (๑) แล้วยังอาจประเมินผลการเรียนรายวิชาเป็นสัญลักษณ์อื่น ที่มีความหมายเฉพาะซึ่งแสดงสถานภาพการศึกษา โดยไม่มีระดับคะแนนรายละเอียด ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
S	ผลการประเมินเป็นที่พอใจ (Satisfactory)
U	ผลการประเมินไม่เป็นที่พอใจ (Unsatisfactory)
I	การประเมินยังไม่สมบูรณ์ เนื่องจากนักศึกษายังทำงานไม่เสร็จ (Incomplete)
W	การถอนรายวิชา (Withdrawal)
AU	การลงทะเบียนเพื่อร่วมฟัง โดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)
R	การเรียนซ้ำ (Repeat)

(๓) การประเมินการเรียนรายวิชาที่กำหนดให้เรียน โดยไม่นำมาคำนวณเป็นหน่วยกิต เพื่อสำเร็จการศึกษาให้ได้รับคะแนนระดับชั้น “S” หรือ “U”

(๔) นักศึกษาที่ได้รับผลการเรียน “U” ในรายวิชาใดจะต้องลงทะเบียนรายวิชานั้นซ้ำอีกจนกระทั่งได้ผลการเรียน “S”

(๕) การให้ “I” ให้ทำได้ในกรณี ต่อไปนี้

(๕.๑) นักศึกษาขาดสอบ เพราะป่วยหรือมีเหตุสุดวิสัย มีคะแนนเก็บสะสมระหว่างภาคการศึกษา และได้รับอนุมัติจากประธานหลักสูตร

(๕.๒) อาจารย์ผู้สอนหรือประธานหลักสูตรเห็นสมควรให้รอผลการศึกษาเพราะนักศึกษายังปฏิบัติงานซึ่งเป็นส่วนประกอบการศึกษาวิชานั้นยังไม่สมบูรณ์

นักศึกษาที่ได้รับการให้คะแนนระดับชั้น “I” จะต้องดำเนินการขอรับการประเมินผลให้เสร็จสิ้นภายในภาคการศึกษาถัดไป

(๖) การให้ “W” ให้ทำได้ในกรณี ต่อไปนี้

(๖.๑) นักศึกษาได้รับอนุมัติให้งดเรียนวิชานั้น

(๖.๒) นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียน

(๖.๓) นักศึกษาถูกสั่งพักการเรียนในภาคการศึกษานั้น

(๖.๔) นักศึกษาขาดสอบประจำภาคโดยไม่ได้รับอนุมัติจากประธานหลักสูตร หรือที่ได้รับ การให้คะแนนระดับชั้น “I” แล้วไม่มาดำเนินการขอรับการประเมิน ให้เสร็จสิ้นภายในภาคการศึกษาถัดไป

(๗) การให้ “AU” ให้ทำได้ในกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลงทะเบียนเป็นพิเศษ โดยไม่นับหน่วยกิต

(๘) การให้ “R” ให้ทำได้ในกรณีที่นักศึกษาเคยลงทะเบียนเรียนแล้วและขอลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชานั้น

(๙) การประเมินผลการสอบพิเศษตามข้อกำหนดของหลักสูตร ได้แก่ การสอบภาษา (Language examination) การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) วิทยานิพนธ์ (Thesis) การค้นคว้าอิสระ (Independent research) โดยการประเมินผลการสอบ ให้มีผลการสอบ ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
PD	ผ่านดีเยี่ยม (Pass with Distinction)
P	ผ่าน (Pass)
NP	ไม่ผ่าน (No Pass)

(๑๐) ในกรณีการเทียบโอนผลการเรียน ต้องได้ไม่สูงกว่า P

ข้อ ๒๓ การนับจำนวนหน่วยกิต และการคำนวณค่าระดับคะแนน

(๑) การนับจำนวนหน่วยกิต เพื่อใช้ในการคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยให้นับจากรายวิชาที่มีการประเมินผลการศึกษามีค่าระดับคะแนน

(๒) ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยรายภาคการศึกษา ให้คำนวณจากผลการเรียนของนักศึกษาในภาคการศึกษานั้น โดยเอาผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับคะแนนของแต่ละวิชาเป็นตัวตั้งแล้วหารด้วยจำนวนหน่วยกิตของภาคการศึกษานั้น

(๓) ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากผลการเรียนของนักศึกษาตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนจนถึงภาคการศึกษานั้น โดยเอาผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับคะแนนของแต่ละรายวิชาที่เรียนทั้งหมดเป็นตัวตั้งหารด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมที่มีค่าระดับคะแนน

(๔) รายวิชาที่นักศึกษาได้ “I” ไม่นำจำนวนหน่วยกิตมารวมเป็นตัวหาร

(๕) นักศึกษาอาจลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่ได้รับผลการเรียน B C⁺ C D⁺ หรือ D อีกรีกก็ได้ การลงทะเบียนนี้เรียกว่าการลงทะเบียนเพื่อปรับค่าระดับคะแนน โดยให้นับหน่วยกิตและค่าระดับคะแนนเฉพาะรายวิชาที่ลงทะเบียนครั้งสุดท้าย ซึ่งการลงทะเบียนครั้งก่อนจะได้ผลการเรียนเป็น R และไม่นำหน่วยกิตมาคำนวณแต่มีคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษา และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

การลงทะเบียนเรียนเพื่อปรับระดับคะแนนต้องได้รับการอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๒๔ การรับและการเทียบโอนหน่วยกิตให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๒๕ ให้อาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชาเป็นผู้ประเมินผลการเรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้อนุมัติผลการเรียน

หมวด ๗
สถานภาพของนักศึกษา

ข้อ ๒๖ การลาพักการเรียน

(๑) นักศึกษาอาจยื่นคำร้องขออนุมัติลาพักการเรียนต่อคณะได้ โดยคณะเป็นผู้อนุมัติ ในกรณีต่อไปนี้

(๑.๑) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือได้รับทุนอื่นใดซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นสมควรสนับสนุน

(๑.๒) เจ็บป่วยจนต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานเกินกว่าร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด ในภาคการศึกษานั้นตามคำสั่งแพทย์จากสถานพยาบาลของทางราชการ หรือสถานพยาบาลเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

(๑.๓) นักศึกษามีความจำเป็นส่วนตัว อาจยื่นคำร้องขอลาพักการเรียนได้ถ้าได้ลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา

(๒) การพักการเรียนนักศึกษาจะต้องยื่นคำร้องต่อคณะ เพื่อดำเนินการนำคำร้องส่งที่สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนภายในสัปดาห์ที่ ๓ ของภาคการศึกษาที่ลาพัก

(๓) การลาพักการเรียนให้อนุมัติได้ครั้งละไม่เกิน ๑ ภาคการศึกษา ถ้านักศึกษายังมีความจำเป็นต้องขอพักการเรียนต่อไปอีกให้ยื่นคำร้องขอลาพักใหม่

(๔) ในกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียน ให้นับระยะเวลาที่ลาพักรวมอยู่ในระยะเวลาการศึกษาด้วย ยกเว้น เข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล

(๕) ในระหว่างที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียน นักศึกษาต้องชำระเงิน เพื่อรักษาสถานภาพนักศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด มิฉะนั้นจะถูกพักสถานภาพนักศึกษา

(๖) นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียนจะขอกลับเข้ามาศึกษาต่อจะต้องเขียนคำร้องแจ้งให้คณะเพื่อแจ้งสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนก่อนการลงทะเบียนเรียนไม่น้อยกว่า ๑ สัปดาห์

ข้อ ๒๗ การลาออก

นักศึกษาผู้ประสงค์จะลาออกจากการเป็นนักศึกษา ให้เสนอใบลาออกผ่านคณะเพื่อขออนุมัติต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๘ การรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา

การรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา นักศึกษาจะต้องรักษาสภาพการเป็นนักศึกษาเมื่อเรียนรายวิชาครบถ้วน ตามหลักสูตรกำหนดแล้ว และอยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ หรือรอสอบประมวลความรู้ โดยชำระค่าธรรมเนียมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๙ การพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา นักศึกษาจะพ้นสภาพในกรณี ดังนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

(๒) ตาย

(๓) ได้รับอนุมัติให้ลาออก

- (๔) ถูกให้ออกหรือไล่ออกเนื่องจากต้องโทษทางวินัยของมหาวิทยาลัย
- (๕) ไม่มาลงทะเบียนเรียนรายวิชา หรือไม่รักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษา หรือไม่ชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด นับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติ โดยมีได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา
- (๖) สอบวิทยานิพนธ์ สอบประมวลความรู้หรือสอบวัดคุณสมบัติไม่ผ่าน ๒ ครั้ง
- (๗) นักศึกษาที่มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๕๐
- (๘) เรียนได้จำนวนหน่วยกิต ๒ ใน ๓ ของหลักสูตร โดยไม่นับหน่วยกิตวิทยานิพนธ์แล้วได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐
- (๙) ไม่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรภายในระยะเวลาตามที่กำหนด หรือได้รับผลการประเมินผลการสอบเป็น “NP”
- (๑๐) ไม่สามารถส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ได้ภายใน ๙๐ วัน นับจากวันสอบวิทยานิพนธ์ผ่าน เว้นแต่ได้รับอนุมัติให้ขยายเวลาการส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์จากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ทั้งนี้ ระยะเวลาการศึกษาต้องไม่เกินเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๒
- (๑๑) เป็นนักศึกษาโครงการทดลองเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเรียน ที่ไม่สามารถมีสิทธิขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา
- (๑๒) คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่ามีความประพฤติไม่เหมาะสม

หมวด ๘

วิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๓๐ การทำวิทยานิพนธ์ (Thesis) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโท

แผน ก แบบ ก ๑ วิทยานิพนธ์ (Thesis) จำนวน ๓๖ หน่วยกิต มีการดำเนินการ ดังนี้

(๑) วิทยานิพนธ์ ๑ (ไม่นับหน่วยกิต)

การศึกษาประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์เพื่อแสดงที่มาและความสำคัญของปัญหา ในหัวข้อวิทยานิพนธ์และนำเสนอวัตถุประสงค์ตามหัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ผ่านมาเพื่อพัฒนารอบแนวคิดและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา แหล่งที่มาของข้อมูล ขอบเขตการวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากข้อค้นพบ โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๒) วิทยานิพนธ์ ๒ (๑๒ หน่วยกิต)

การสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๑ บทนำ ประกอบด้วยที่มาและความสำคัญของปัญหา คำถามการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย กรอบแนวคิดของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และขอบเขตของบทที่ ๒ วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบรรณานุกรม โดยการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๓) วิทยานิพนธ์ ๓ (๑๒ หน่วยกิต)

การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษา บทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย โดยการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๔) วิทยานิพนธ์ ๔ (๑๒ หน่วยกิต)

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีดำเนินการวิจัย การแปลผลข้อมูล และการเรียบเรียงผลการวิจัย การสรุปประเด็นสำคัญ การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ การสอบวิทยานิพนธ์ในระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาวิทยานิพนธ์ ฉบับสมบูรณ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย ได้แก่ หน้าปก บทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ บทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล บทที่ ๕ การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ บรรณานุกรม และภาคผนวก โดยการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P) ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ต้องผ่านการตรวจสอบปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ การตรวจสอบการละเมิดลิขสิทธิ์ และการตรวจสอบรูปแบบของวิทยานิพนธ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย และนักศึกษาต้องนำข้อค้นพบของวิทยานิพนธ์มาเขียนบทความวิจัย ภายใต้การกำกับดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา และต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการ โดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings)

แผน ก แบบ ก ๒ วิทยานิพนธ์ (Thesis) จำนวน ๑๒ หน่วยกิต มีการดำเนินการ ดังนี้

(๑) วิทยานิพนธ์ ๑ (ไม่นับหน่วยกิต)

การศึกษาประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์เพื่อแสดงที่มาและความสำคัญของปัญหา ในหัวข้อวิทยานิพนธ์และนำเสนอวัตถุประสงค์ตามหัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ผ่านมาเพื่อพัฒนากรอบแนวคิดและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา แหล่งที่มาของข้อมูล ขอบเขตการวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากข้อค้นพบ โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๒) วิทยานิพนธ์ ๒ (๔ หน่วยกิต)

การสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษามบทที่ ๑ บทนำ ประกอบด้วยที่มาและความสำคัญของปัญหา คำถามการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัยกรอบแนวคิดของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และขอบเขตของบทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบรรณานุกรม โดยการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๓) วิทยานิพนธ์ ๓ (๔ หน่วยกิต)

การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษา บทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย โดยการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๔) วิทยานิพนธ์ ๔ (๔ หน่วยกิต)

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีดำเนินการวิจัย การแปลผลข้อมูล และการเรียบเรียงผลการวิจัย การสรุปประเด็นสำคัญ การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ การสอบวิทยานิพนธ์ในระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย ได้แก่ หน้าปก บทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ บทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล บทที่ ๕ การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ บรรณานุกรม และภาคผนวก โดยการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P) ทั้งนี้วิทยานิพนธ์ต้องผ่านการตรวจสอบปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ การตรวจสอบการละเมิดลิขสิทธิ์ และการตรวจสอบรูปแบบของวิทยานิพนธ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย และนักศึกษาต้องนำข้อค้นพบของวิทยานิพนธ์มาเขียนบทความวิจัย ภายใต้การกำกับดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาและต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการ โดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับความตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings)

ข้อ ๓๑ การทำวิทยานิพนธ์ (Thesis) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอก มีสองแบบ ดังนี้

แบบ ๑ วิทยานิพนธ์ (Thesis) จำนวน ๔๘ หน่วยกิต

(๑) วิทยานิพนธ์ ๑ (๖ หน่วยกิต)

ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์เพื่อแสดงความสำคัญของปัญหาในหัวข้อวิทยานิพนธ์ และนำเสนอวัตถุประสงค์ตามหัวข้อวิทยานิพนธ์ กรอบแนวคิดที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ แหล่งที่มาของข้อมูล และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากข้อค้นพบ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิที่สอดคล้องกับความสำคัญของปัญหาตามหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๒) วิทยานิพนธ์ ๒ (๖ หน่วยกิต)

ผลการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ผ่านมา การพัฒนารอบแนวคิดและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา วิธีดำเนินการวิจัยที่นำมาใช้ ตามวัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์ ได้แก่ ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ และสถิติ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิที่สอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยตามหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๓) วิทยานิพนธ์ ๓ (๙ หน่วยกิต)

การสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๑ บทนำ ประกอบด้วยที่มาและความสำคัญของปัญหา คำถามการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย (ถ้ามี) กรอบแนวคิดของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และขอบเขตของบทที่ ๒ วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบรรณานุกรม โดยการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์ เมื่อคณะกรรมการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๔) วิทยานิพนธ์ ๔ (๙ หน่วยกิต)

การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๑ บทนำ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์) ประกอบด้วยที่มาและความสำคัญของปัญหา คำถามของการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย (ถ้ามี) กรอบแนวคิดของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ขอบเขตของการวิจัย นิยามตัวแปร และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์) บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วยขั้นตอนการวิจัย ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและหรือสถิติที่ใช้ในการวิจัยและบรรณานุกรม โดยการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์ เมื่อคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P) และนักศึกษาต้องนำส่วนหนึ่งของโครงร่างวิทยานิพนธ์เขียนเป็นบทความวิชาการ/วิจัย และต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

(๕) วิทยานิพนธ์ ๕ (๙ หน่วยกิต)

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบความตรงและความเที่ยงของเครื่องมือ การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีดำเนินการวิจัย การแปลผลข้อมูล และการเรียบเรียงผลการวิจัย การสรุปประเด็นสำคัญ การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ โดยนักศึกษาต้องส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอในรูปแบบแผนภาพ แผนภูมิ ตาราง ประกอบความเรียงหรือรูปแบบอื่น ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย การแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล และบทที่ ๕ การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ รวมทั้งบรรณานุกรม และภาคผนวก บทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมเป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๖) วิทยานิพนธ์ ๖ (๙ หน่วยกิต)

การสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ในระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย ได้แก่ บทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ บทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล บทที่ ๕ การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ บรรณานุกรม และภาคผนวก โดยการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (PD หรือ P) และวิทยานิพนธ์ผ่านการตรวจสอบปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ

ของคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ การตรวจสอบการละเมิดลิขสิทธิ์ และการตรวจสอบรูปแบบของวิทยานิพนธ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย และนักศึกษาต้องนำข้อค้นพบของวิทยานิพนธ์มาเขียนบทความวิจัย ภายใต้การกำกับดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา และต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

แบบ ๒ วิทยานิพนธ์ (Thesis) จำนวน ๓๖ หน่วยกิต

(๑) วิทยานิพนธ์ ๑ (ไม่นับหน่วยกิต)

การศึกษาประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ (Thesis) เพื่อแสดงที่มาและความสำคัญของปัญหา ในหัวข้อวิทยานิพนธ์ และนำเสนอวัตถุประสงค์ตามหัวข้อ วิทยานิพนธ์ กรอบแนวคิดที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ แหล่งที่มาของข้อมูล และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากข้อค้นพบ โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๒) วิทยานิพนธ์ ๒ (ไม่นับหน่วยกิต)

ผลการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ผ่านมา การพัฒนากรอบแนวคิดและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา วิธีดำเนินการวิจัยที่นำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์ ได้แก่ ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ และสถิติ โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๓) วิทยานิพนธ์ ๓ (๙ หน่วยกิต)

การสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ ภายหลังจากศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๔) วิทยานิพนธ์ ๔ (๙ หน่วยกิต)

การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ ภายหลังจากศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย โดยการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P) และนักศึกษาต้องนำส่วนหนึ่งของโครงร่างวิทยานิพนธ์เขียนเป็นบทความวิชาการ/วิจัย และต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

(๕) วิทยานิพนธ์ ๕ (๙ หน่วยกิต)

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบความตรงและความเที่ยงของเครื่องมือ การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีดำเนินการวิจัย การแปลผลข้อมูล และการเรียบเรียงผลการวิจัย การสรุปประเด็นสำคัญ การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยนักศึกษาต้องส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอในรูปแบบแผนภาพ แผนภูมิ ตาราง ประกอบความเรียงหรือรูปแบบอื่น ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย การแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล และบทที่ ๕ การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

รวมทั้งบรรณานุกรม และภาคผนวก บทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมเป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๖) วิทยานิพนธ์ ๖ (๙ หน่วยกิต)

การสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ในระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ ภายหลังจากศึกษาค้นคว้าและสังเคราะห์รายงานการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย ได้แก่ บทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ บทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล บทที่ ๕ การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ บรรณานุกรม และภาคผนวก โดยการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (PD หรือ P) และวิทยานิพนธ์ผ่านการตรวจสอบปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ การตรวจสอบการละเมิดลิขสิทธิ์ และการตรวจสอบรูปแบบของวิทยานิพนธ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย และนักศึกษาต้องนำข้อค้นพบของวิทยานิพนธ์มาเขียนบทความวิจัย ภายใต้งานกำกับดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา และต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

ข้อ ๓๒ การศึกษาค้นคว้าอิสระ (Independent Study) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโท การค้นคว้าอิสระ (Independent Study) จำนวน ๖ หน่วยกิต มีการดำเนินการ ดังนี้

(๑) การค้นคว้าอิสระ ๑ (๓ หน่วยกิต)

การศึกษาระดับปริญญาโทที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้าอิสระ เพื่อแสดงที่มาและความสำคัญของปัญหา ในหัวข้อการค้นคว้าอิสระ และนำเสนอวัตถุประสงค์ตามหัวข้อการค้นคว้าอิสระ การศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ผ่านมาเพื่อพัฒนารอบแนวคิดและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการค้นคว้าอิสระของนักศึกษา แหล่งที่มาของข้อมูล ขอบเขตการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากข้อค้นพบและวิธีดำเนินการวิจัย

การนำเสนอโครงร่างการค้นคว้าอิสระภายหลังจากศึกษาค้นคว้าและสังเคราะห์รายงานการศึกษาค้นคว้า บทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย โดยการนำเสนอโครงร่างการค้นคว้าอิสระจะสมบูรณ์เมื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๒) การค้นคว้าอิสระ ๒ (๓ หน่วยกิต)

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีดำเนินการวิจัย การแปลผลข้อมูล และการเรียบเรียงผลการวิจัย การสรุปประเด็นสำคัญ การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การจัดทำรายงานการค้นคว้าอิสระฉบับสมบูรณ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย ได้แก่ บทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ บทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล บทที่ ๕ การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ บรรณานุกรม และภาคผนวก

โดยการค้นคว้าอิสระจะสมบูรณ์เมื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P) ทั้งนี้ การค้นคว้าอิสระต้องผ่านการตรวจสอบปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์

ผู้รับผิดชอบหลักสูตร การตรวจสอบการละเมิดลิขสิทธิ์ และการตรวจสอบรูปแบบของวิทยานิพนธ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย และนักศึกษาต้องนำรายงานการค้นคว้าอิสระหรือส่วนหนึ่งของรายงานการค้นคว้าอิสระตีพิมพ์เผยแพร่ที่สืบค้นได้ตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๓๓ การประชุมทางวิชาการที่จะเสนอบทความวิจัย ต้องมีลักษณะ ดังนี้

(๑) เป็นการประชุมทางวิชาการ (Symposium หรือ Conference) ที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่ได้รับการรับรองซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอผลงานทางวิชาการหรือนวัตกรรมใหม่ เรื่อง (Field) ของการประชุมทางวิชาการนั้นจะต้องครอบคลุมหัวข้อ (Topic) ของวิทยานิพนธ์ที่จะนำเสนอด้วย

(๒) เป็นการประชุมทางวิชาการที่มีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ที่แน่นอน และประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนได้รับรู้โดยทั่วกัน

(๓) การประชุมที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้จัด ต้องมีบุคคลภายนอกเข้าร่วมฟังและมีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings)

(๔) มีสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่นำเสนอผลงานทางวิชาการต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรอง (Peer Review) บทความวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการนำเสนอจะอยู่ในสิ่งพิมพ์หลัก หรือสิ่งตีพิมพ์เสริมก็ได้ (Supplement)

ผู้นำเสนอบทความวิจัยในการประชุมทางวิชาการ นอกเหนือจากสิ่งพิมพ์แล้วจะต้องนำเสนอผลงานในรูปแบบนิทรรศการ (Poster Presentation) หรือให้การบรรยายสรุป (Oral Presentation) ในการประชุมทางวิชาการนั้นด้วย

ข้อ ๓๔ การตีพิมพ์บทความวิจัยต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่สภามหาวิทยาลัย และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้การรับรอง

(๒) เนื้อหาของบทความวิจัยจะต้องเรียบเรียงเป็นลักษณะบทความทางวิชาการมีบทสรุป และบรรณานุกรมอย่างย่อ

เนื้อหา บทสรุปและบรรณานุกรมอย่างย่อ มีความยาวไม่น้อยกว่า ๑ หน้ากระดาษ เอ ๔

(๓) บทความที่เป็นการเรียบเรียงมาจากวิทยานิพนธ์ ชื่อผู้เรียบเรียงคนแรกจะเป็นชื่อของผู้ทำวิทยานิพนธ์ ชื่อผู้เรียบเรียงคนที่สองจะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก (Corresponding Author)

(๔) ในกรณีที่ผลงานวิทยานิพนธ์ยังไม่ได้มีการตีพิมพ์แต่มีจดหมายตอบรับจากผู้อำนวยการของวารสารวิชาการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดเพื่อยืนยันการตีพิมพ์ผลงานวิทยานิพนธ์ นักศึกษาสามารถนำมาเป็นหลักฐานการขอจบการศึกษา และขออนุมัติผลการสำเร็จการศึกษาจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๕ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการตีพิมพ์ผลงาน และการนำเสนอผลงานในการประชุมทางวิชาการให้นักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๓๖ วิทยานิพนธ์ให้เขียนเป็นภาษาไทย ในกรณีที่มีความจำเป็นและมีเหตุผลสมควรอาจเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ข้อ ๓๗ ลิขสิทธิ์ของวิทยานิพนธ์เป็นของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๘ หลักสูตรที่กำหนดให้มีการค้นคว้าอิสระที่มีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต การกำหนดขั้นตอนและแนวทางทางการศึกษาให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัย หรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรกำหนด และประกาศให้นักศึกษาทราบ

หมวด ๙

การสำเร็จการศึกษาและการให้ปริญญา

ข้อ ๓๙ เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา นักศึกษาจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องเรียนครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า

(๒) ปริญญาโท

แผน ก แบบ ก ๑ เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

ผลงานวิทยานิพนธ์ หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการโดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings)

แผน ก แบบ ก ๒ ศีกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตรโดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า พร้อมทั้งเสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งและต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

ผลงานวิทยานิพนธ์ หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการโดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings)

แผน ข ศีกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ด้วยข้อเขียนและ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น พร้อมทั้งเสนอรายงานการค้นคว้าอิสระและสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง โดยเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ และรายงานการค้นคว้าอิสระหรือส่วนหนึ่งของรายงานการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการเผยแพร่ที่สืบค้นได้ตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) ปริญญาเอก

แบบ ๑ สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์ เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบันและต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

ผลงานวิทยานิพนธ์ หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย ๒ เรื่อง

แบบ ๒ ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์ เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ซึ่งจะต้องประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบัน และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

ผลงานวิทยานิพนธ์ หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย ๒ เรื่อง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายบุญลือ ทองอยู่)

นายกสภามหาวิทยาลัยสวนดุสิต

หมายเหตุ :- ตามที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง สร้างบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการแก่สังคมและท้องถิ่น ประกอบกับได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ มีเจตนารมณ์ให้มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการหลักสูตรได้คุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้